

עת"א 2183/06/15 - אופיר לביא נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 2183-06-15 לביא(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' הסגנית נשיא השופט רויטל יפה כץ - אב"ד
	כב' השופט יורם צלקובניק
	כב' השופט יואל עדן
העותר	אופיר לביא (אסיר)
נגד	
המשיב	שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

פסק דין

לאור הוראת סעיף 68 לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), הקובע כי יראו שחרור מנהלי כשחרור על תנאי כמשמעותו בחוק שחרור על תנאי ממאסר, והוראות החוק האמור יחולו על שחרור מנהלי בשינויים המחויבים, ולמען הסר ספק, ניתן פסק דין זה ע"י מותב תלתא.

1. זוהי עתירה במסגרתה מבקש העותר להורות לנציב שירות בתי הסוהר לאשר את שחרורו המנהלי של העותר או ליתן הסבר מניח את הדעת לאפליה פסולה נטענת.

העותר מרצה עונש מאסר אשר אמור להסתיים בתאריך 12.6.15, לאחר שנגזר כנגדו עונש של 6 חודשי מאסר.

לטענת ב"כ העותר, ידוע לו כי אסירים אחרים אשר יתרת עונשם גדולה מעונשו של העותר, קיבלו שחרור מנהלי בעוד שלעותר לא אושר השחרור, ולפיכך, נטען לאפליה של העותר אל מול אסירים אחרים.

2. על פי תגובת המשיב ונספחיה, תקן הכליאה לשחרור מנהלי לפי סעיף 68 לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), הינו 18,026 ומצבת האסירים הינה 17,998, ומכאן כי מצבת האסירים פוחתת מתקן הכליאה ב- 28, ולפיכך, לא ישוחררו טרם זמנם אסירים אשר יתרת מאסרם אינה עולה על יתרת המאסר המרבית שבתוספת הראשונה. הנתונים האמורים עולים ממסמך של שירות בתי הסוהר, מחלקת האסיר, הנושא תאריך 4.6.15, ואשר צורף לתגובה.

בתגובת המשיב נכתב כי הבדיקה נעשית מידי יום, והמסמך אשר צורף כאמור הינו אכן נושא את תאריך היום.

נטען בתגובת המשיב כי למשיב אין כל שיקול דעת בבחירת האסירים אשר ישוחררו, וכל האסירים מאותה קבוצת אסירים, שיתרת מאסרם זהה (הכוונה לקבוצות האסירים המפורטות בתוספת הראשונה לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש)) - משוחררים כולם.

נטען כי העותר משתייך לקבוצה מספר 1 לתוספת הראשונה, הואיל והוא נשפט למאסר עד 6 חודשים, ועד כה לא שוחרר מאחר ואינו נכנס לגדר קבוצת האסירים אשר יתרת מאסרם הקצרה ביותר.

בתגובתו של ב"כ העותר לתגובת המשיב, נטען כי המשיב לא צירף לתגובתו את פירוט הבדיקה שנעשתה בששת הימים עובר ליום הגשת העתירה, על מנת להפריך את טענת ב"כ העותר בדבר אפליה אל מול אסירים אחרים אשר קיבלו שחרור מנהלי בעוד יתרת מאסרם של האחרים גבוהה מזו של העותר.

עוד נאמר בתגובת העותר כי לעותר כשבוע ימים לריצוי מלוא עונשו, ולמשיב ידוע כי העותר ואשתו נמצאים בעיצומו של טיפול פוריות, וכי העותר חייב להימצא ביום שני הקרוב במרכז פוריות על מנת להשלים את הטיפול אותו החלו הזוג, ואי השלמת הטיפול סותם את הגולל על אפשרות העותר ורעייתו לקיים את זכותם הטבעית להורות, וצורפו לעניין זה מסמכים רפואיים.

3. לאחר עיון בעתירה, תגובת המשיב ותגובת העותר לה, המסקנה כי דין העתירה להידחות.

נכון להיום, על פי תגובת המשיב והנספח לה, הרי שמצבת האסירים הינה נמוכה מתקן הכליאה לשחרור מנהלי.

סעיף 68 לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), קובע כי הנציב רשאי לפי שיקול דעתו להורות על שחרור אסירים טרם זמנם, כאשר **"עלתה תפוסת האסירים על תקן הכליאה"**.

לאור הנתונים דלעיל, והנספח לתגובת המשיב, הרי שלא נמצא כל בסיס לטענת אפליה, וההחלטה על אי שחרור העותר, עולה מהקביעה בסעיף 68 על כי הנציב רשאי להפעיל את שיקול דעתו כאשר עולה תפוסת האסירים על תקן הכליאה. משלא עולה התפוסה על התקן, הרי שאין הנציב רשאי להורות על שחרור מנהלי.

4. נטען לאפליה, בכך שכאמור לטענת ב"כ העותר קיימים אסירים אחרים אשר קיבלו שחרור מנהלי, בעוד יתרת מאסרם גבוהה מזו של העותר - הטענה נטענת באופן כללי, ללא כל ראיה או תחילת ראיה, ואין כל נימוק של ממש להקים בסיס לטענת אפליה כאמור.

האפשרות לשחרור מנהלי הינה אך בהתאם לסימן 1 לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), ולאור תשובת המשיב, משלא מתקיימים התנאים שנקבעו שם, הרי שאין מקום לטענה כי יש לשחרר את העותר.

אשר לטענה הנוספת שהעלה ב"כ העותר בתגובתו, בדבר הטיפול בו מצויים העותר ורעייתו, הרי שעם כל ההבנה לצורך להימצא במרפאה לשם השלמת הטיפול, הרי שהליך שחרור מנהלי במסגרת סימן ט1, עניינו בתפוסת האסירים אל מול תקן הכליאה, ולא הנימוקים האמורים.

אשר על כן, העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"ז סיוון תשע"ה, 04 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

יואל עדן, שופט

יורם צלקובניק, שופט

ס.הנשיא, רויטל יפה-

**כ"ץ
אב"ד**